

Det var også vigtigt, at regeringen på denne måde fik mulighed for at give meddelelse om, hvordan den agtede at handle for at løse disse problemer på en for alle tilfredsstillende måde.

Udenrigsministeren (Guldberg) redegjorde indledningsvis udføreligt for to sager som den foregående offentlige debat havde beskæftiget sig med:

Den ene sag vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt *EF-Kommissionen* skulle have *status som observatør ved FN's generalforsamling*. Ministeren konkluderede sin redegørelse om dette punkt ved at give udtryk for sin vilje til at rette eventuelle konstaterede fejl i det omfang, det var muligt, og til at påtale en eventuel konstateret procedurefejl, også selv om selve sagen ikke mere kunne ændres. I forbindelse hermed udtalte udenrigsministeren dog:

„Jeg må imidlertid, efter, så vidt jeg selv ved, at have fået alle relevante oplysninger, komme til det resultat, at der ikke er noget grundlag for at påtale en procedurefejl over for EF af den måde sagen er blevet afgjort i EF på, lige så lidt som jeg mener, at det ville være rigtigt at bebrejde de respektive danske embedsmænd, der har deltaget i sagens behandling, eller de ministre, der har haft mulighed for at gribe ind, at dette ikke er sket.“

Det andet spørgsmål, som var indgået i den offentlige debat i de seneste dage, var spørgsmålet om, hvorledes man skulle behandle *for-slag til budget for EF* ved den første behandling i markedsudvalget.

Efter sin redegørelse for sagens behandling udtalte ministeren:

„Her er naturligvis tale om et skøn, der først og fremmest vedrører, på hvilket tidspunkt af budgetbehandlingen regeringens standpunkt endeligt skal fastlægges. Hvis et flertal af folketinget mener, at det er rigtigt at anlægge et andet skøn herpå, er jeg også parat til at drøfte det. For budgettet som helhed skal jeg gøre opmærksom på, at der i almindelighed gælder flertalsafgørelser.“

Som et mere generelt svar på forespørgslen udtalte ministeren bl. a.:

„Det ligger i de af folketinget vedtagne regler, at der skal findes en passende balance mellem på den ene side en særlig forudgående kontrol af regeringens forhandlingsoplæg og på den anden side mulighed for, at regeringen kan varetage de danske interesser under forhandlingerne. Det er i forretningsordenen fastlagt, hvilke hensyn der skal tages, og hvilke sagsområder der typisk skal behandles efter denne særlige procedure — — — “ — — — Der må i høj grad sondres efter sagernes karakter og betydning. Det er derfor desværre uundgåeligt, at der bliver tale om skøn, men jeg vil gerne generelt erklære, at det er regeringens linje og faste vilje gennem markedsudvalget at give folketinget adgang til alle relevante oplysninger og derigennem efter bedste evne sikre, at det er muligt for udvalget på folketingets vegne at varetage opgaverne, sådan som de er defineret i markedsudvalgets beretning.“